

כבוד
לבת

כיתות ד-ו

חכמים תקנו שביום ששי לפני כניסת השבת חובה להדליק נרות שידלקו לפחות עד סוף סעודת ערב שבת. הם תקנו זאת בגלל שתי סיבות: "עונג שבת", "כבוד השבת". "עונג שבת" – שנוכל לראות את הבית, את בני הבית, את שולחן השבת, ועוד. ככה יהיה שלום בבית ולא יהיו מריבות ותקלות אחרות.

"כבוד השבת" – הנרות הדולקים משרים אווירה מיוחדת בבית. כיום שיש לנו תאורה חשמלית, ממילא אנו רואים את כל מה שקורה, אך הנרות הדולקים מבליטים את הנימוק של "כבוד השבת".

הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, כתב על המצווה המיוחדת של הדלקת נר שבת: "האור [של נרות שבת] נותן שמחה לגוף ולנפש, ומשום כך נצטוונו על הדלקת נרות בשבת. הנר מעורר שמחה, וכשאינן נר בבית מצטערים כל בני הבית" (שו"ת משפטי עוזיאל, כרך ג, אורח חיים סימן לה).

החובה להדליק נרות שבת היא על כל בני הבית, אבל חכמים קבעו שאם המשפחה או אשה אחרת היא זו שתדליק את הנרות, כי היא זו שבדרך כלל מכינה וטורחת לכבוד השבת, ולכן היא מכובדת לקיים את המצווה. אך אם אין מי שתדליק מסיבה כלשהי, אז איש מדליק את הנרות.

חכמים תקנו שיש לברך על הדלקת הנרות: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר של שבת". מי שמדליקה נרות מקבלת עליה את השבת באותו רגע. יש להפסיק את כל ההכנות לשבת. בלוח השנה מתפרסם באיזו שעה נכנסת השבת, ואסור להדליק את הנרות אחרי הזמן שכתוב בלוח.

יש מנהגים שונים בנוגע למספר הנרות שמדליקים. יש המדליקות שתי נרות כנגד שני הפסוקים בעשרת הדברות ובהם הציווי על שבת: "זכור" ו"שמור", ויש המדליקות לפי מספר בני המשפחה.

סיכום אישי "הלכה לשבת מלכה שלי":

למדתי ש:

לאור הלימוד, בע"ה השבת אשתדל:

מקורות:

הרב חיים דוד הלוי, קיצור שולחן ערוך מקור חיים לתלמידים, פרק מ [הרב מרדכי אליהו, מאמר מרדכי - שבת, חלק א, פרקים ט-יג]
הרב יצחק יוסף, ילקוט יוסף, הלכות הדלקת נרות שבת, סימן רסג
הרב אליעזר מלמד, פניני הלכה - שבת, פרק ד